Súd:	Okresný súd Prievidza
Spisová značka:	11C/126/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3811212833
Dátum vydania rozhodnutia:	04. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Robert Šorl PhD.
ECLI:	ECLI:SK:OSPD:2015:3811212833.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Robertom Šorlom, PhD. v právnej veci navrhovateľov: 1/ F. R., narodená XX.X.XXXX, 2/ Q. R., narodený X.X.XXXX, a 3/ F. A., narodená XX.X.XXXX, všetci bytom F. XXX, R., všetci zastúpení advokátom JUDr. Jaroslavom Hujíkom so sídlom Hviezdoslavova 3, Prievidza proti odporcovi: Nemocnica s poliklinikou Prievidza so sídlom v Bojniciach so sídlom Nemocničná 2, Bojnice, IČO: 17 335 795, zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Krškom so sídlom Hviezdoslavova 3, Prievidza, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. so sídlom Dostojevského rad 4 Bratislava, adresa na doručovanie: Námestie SNP 98/2, Zvolen o náhradu nemajetkovej ujmy takto:

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke 1/ 20.000,- eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
V prevyšujúcej časti o zaplatenie 2.140,42 eur s úrokom z omeškania od podania návrhu do zaplatenia sa návrh navrhovateľky 1/ z a m i e t a.
Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 2/ 7.000,- eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
V prevyšujúcej časti o zaplatenie 3.000,- eur sa návrh navrhovateľa 2/ z a m i e t a.
Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke 3/ 4.500,- eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
V prevyšujúcej časti o zaplatenie 5.500,- eur sa návrh navrhovateľky 3/ z a m i e t a.
O náhrade trov konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia sa návrhom doručeným súdu dňa 1.8.2011 proti odporcovi domáhali zaplatenia nemajetkovej ujmy, ktorá im bola spôsobená tým, že odporca neposkytol ich manželovi a otcovi riadne zdravotnú starostlivosť, v dôsledku čoho zomrel, pričom navrhovateľka 1/ ako manželka zomrelého sa proti odporcovi domáhala zaplatenie čiastky 20.000,- eur, navrhovateľ 2/ ako syn odporcu sa domáhal zaplatenia 10.000,- eur a navrhovateľka 3/ ako dcéra odporcu sa domáhala zaplatenia 10.000,- eur. Okrem toho sa navrhovateľka 1/ proti odporcovi domáhala zaplatenia 2.140,42 eur s úrokom z omeškania odo dňa podania návrhu vo výške 9,5 % ročne do zaplatenia, a to dôvodom náhrady primeraných nákladov spojených s pohrebom.
Odporca sa k návrhu vyjadril svojím podaním doručeným súdu dňa 20.2.2012, pričom vo veci navrhol znalecké dokazovanie, skutkové tvrdenia navrhovateľov zásadným spôsobom nespochybňoval, pričom v rozpore s tvrdeniami navrhovateľov zdôrazňoval, že priebeh choroby manžela a otca navrhovateľov mal bližšie nešpecifikovaný atypický charakter.
Do konania na stranu odporcu na jeho podnet vstúpil vedľajší účastník, ktorý sa k návrhu vyjadril svojím podaním doručeným súdu dňa 23.3.2012 tak, že sa pripojil k vyjadreniu odporcu.
Súd vykonal dokazovanie všetkými účastníkmi navrhnutými dôkazmi, a to: úmrtným listom (čl. 1), sobášným listom (čl. 9), rodnými listami (čl. 10 - 11), oznámením o výsledku šetrenia (čl. 12 - 15), listom

o prehliadke mŕtveho (čl. 16 - 17), čestnými prehláseniami (čl. 18 - 19, 22), dokladmi o výdavkoch (čl. 20 - 21, 23), pracovnou zmluvou (čl. 28), výzvou a odpoveďou na výzvu (čl. 24, 32), námietkami proti vykonanému dohľadu (čl. 86), faktúrou s dokladom o úhrade (čl. 102 - 103), znaleckým posudkom a výsluchom znalca MUDr. Zdenka Salmáša (čl. 143 - 163), znaleckým posudkom a výsluchom znalca MUDr. Slavomíra Hrebenára (čl. 223 - 231), výsluchom svedka MUDr. M. N., svedkov V. E. a Q. V. a výsluchom navrhovateľov. Z vykonaného dokazovania s ohľadom na to, čo v priebehu konania tvrdili účastníci konania, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

Manžel navrhovateľky 1/ a otec navrhovateľov 2/ a 3/ utrpel v roku 1993 mozgovú príhodu, v dôsledku ktorej poberal čiastočný invalidný dôchodok, zároveň bol pravidelne pod lekárskou kontrolou a užíval lieky na vysoký krvný tlak. Jeho zdravotný stav bol stabilizovaný. Manžel navrhovateľky 1/ a otec navrhovateľov 2/ a 3/ navštívil v nedeľu dňa 1.8.2010 lekársku pohotovostnú službu v Novákoch, z ktorej bol odoslaný do nemocnice odporcu, ktorý mu poskytol lieky od bolesti a infúziu, po ktorej bol prepustený domov. Následne v pondelok 2.8.2010 sa dostavil k svojmu obvodnému lekárovi, ktorý mu odobral krv, no pri vyšetrení pociťoval také silné bolesti, pre ktoré jeho obvodný lekár privolal rýchlu lekársku pomoc, ktorá ho odviezla do nemocnice odporcu. Po prijatí do nemocnice odporcu bola vzhľadom na bolesti brucha na základe vyšetrení na centrálnom príjme nemocnice stanovená pracovná diagnóza jeho obtiaží chronická pankreatitída akútne exacerbovaná. Následne bolo vykonané vyšetrenie RTG hrudníka, sonografické vyšetrenie brucha a laboratórne vyšetrenie krvi, pričom z RTG snímky, ktorá bola popísaná dňa 2.8.2010 o 10.24 hod bolo zrejmé, že hrudník vykazuje v pravo sýte zatienenie siahajúce po ventrálny okraj piateho rebra s tekutinou v pravej pleurálnej dutine a z vyšetrenia krvi bolo zrejmý výrazný pokles bielych krviniek, vysoká hladina CRP, pričom hodnoty pankreatitických enzýmov boli v norme. Na základe takýchto vyšetrení mala byť už 2.8.2010 o 10.24 hod. stanovená diagnóza obojstranný zápal pľúc. Vzhľadom na to, že pacient bol umiestnený na chirurgickom oddelení malo byť nariadené interné a pľúcne konzilárne vyšetrenie (prípadne preloženie na interné alebo pľúcne oddelenie) a predovšetkým mala byť nastavená liečba širokospektrálnymi antibiotikami. Takéto konziliárne vyšetrenia nariadené neboli a nebola indikovaná antibiotická liečba. Ochorenie zápalom pľúc preto postupovalo, čo viedlo k pľúcnemu a srdcovému zlyhávania pacienta, ktoré viedlo k jeho úmrtiu, pričom nemožno vylúčiť, že by i správne poskytnutá lekárska starostlivosť viedla k záchrane života manžela navrhovateľky 1/ a otca navrhovateľov 2/ a 3/.

Navrhovateľka 1/ uzavrela manželstvo so zomrelým dňa 15.9.1979, pričom v manželstve sa im narodil v roku 1985 syn - navrhovateľ 2/ a v roku 1981 dcéra - navrhovateľka 3/. Navrhovateľka 1/ žila so svojím manželom v usporiadnom manželstve. Navrhovateľka 1/ po smrti svojho manžela trpí smútkom a samotou, pričom svoj nepriaznivý psychický stav zmierňuje antidepresívami. V čase smrti svojho otca navrhovateľ 2/ študoval na vysokej škole a žil v spoločnej domácnosti so svojím otcom, ktorý mu pomáhal pri stavbe autoservisu a rozbiehaní jeho prevádzky. Navrhovateľka 3/ bola už vydatá, pričom otec jej pomáhal so stavbou rodinného domu.

V súvislosti s pohrebom zomrelého manžela navrhovateľka zaplatila za rakvu, kvety a obriadenie zomrelého 707,28 eur, za výkop hrobu 160,- eur, za smútočnú hudbu 120,- eur, za prenájom miestnosti na kar 24,84 eur, za stravu na kar 25,42 eur, za svoje ošatenie na pohreb 289,- eur, za spevácky zbor 70,- eur, kňazovi a miništrantom za pohreb 60,- eur, za hrobové miesto 20,- eur a za pomník na hrobe 2.600,- eur. Okrem toho odporcovi v súvislosti s prefotením zdravotnej dokumentácie zaplatila 3,98 eur.

Pred podaním návrhu navrhovatelia prostredníctvom svojho advokáta vyzvali odporcu listom zo dňa 8.6.2011 na rokovanie o výške náhrady škody a nemajetkovej ujmy, na čo im odporca opovedal listom zo dňa 27.7.2011 tak, že vyjadril ľútosť nad úmrtím ich manžela a otca, no tvrdil, že boli dodržané všetky štandardné postupy pri liečbe pacienta.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.
Podľa § 449 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri usmrtení sa uhradzujú aj primerané náklady spojené s pohrebom, pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytnutým podľa predpisov o nemocenskom poistení.
Podľa § 2 nariadenie č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka primerané náklady spojené s pohrebom sa určia podľa pracovnoprávnych predpisov upravujúcich zodpovednosť za škodu pri pracovných úrazoch a chorobách z povolania. Náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej dosky a na úpravu hrobu sa uhrádza do výšky 663, 88 eura.
Podľa § 101 ods. 2 zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov za náklady spojené s pohrebom sa podľa tohto zákona považujú najmä a) náklady účtované pohrebnou službou, ktorá poskytla služby spojené so zabezpečením pohrebu, b) náklady na spopolnenie, ak nie sú súčasťou nákladov účtovaných pohrebnou službou, c) cintorínske poplatky, d) náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej tabule, e) náklady na úpravu hrobu.
Podľa § 101 ods. 3 zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov suma náhrady nákladov uvedených v odseku 2 je najviac 2 324,40 eura. Na zvýšenie tejto sumy platí § 94 ods. 4 rovnako.
Podľa § 101 ods. 4 písm. a) zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov fyzická osoba, ktorá s poškodeným, ktorý zomrel v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, žila ku dňu jeho smrti v domácnosti, a nezaopatrené dieťa poškodeného majú nárok na náhradu jednej tretiny výdavkov vynaložených na smútočné ošatenie, najviac v sume 99,60 eura pre každú fyzickú osobu a nezaopatrené dieťa.
Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporca ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, ktorú bol povinný poskytnúť manželovi a otcovi navrhovateľov, túto zdravotnú starostlivosť neposkytol riadne, a to opomenutím svojich povinností, keď v prípade otca a manžela navrhovateľov dňa 2.8.2010 po 10.24 hod. nestanovil správnu diagnózu - obojstranný zápal pľúc, čo malo za následok to, že nebolo nariadené interné a pľúcne konzilárne vyšetrenie a nastavená liečba širokospektrálnymi antibiotikami, čo v prípade otca a manžela navrhovateľov viedlo k tomu, že jeho ochorenie postupovalo, viedlo k pľúcnemu a srdcovému zlyhávaniu a následnému úmrtiu, pričom nemožno vylúčiť, že by i správne poskytnutá lekárska starostlivosť viedla k záchrane života manžela a otca navrhovateľov. Uvedené skutkové zistenia lákajú k zjednodušeniam spočívajúcim v tom, že takéto konanie odporcu treba považovať za príčinu smrti manžela a otca navrhovateľov. Takéto zjednodušenie však nie je správne, keďže príčinou smrti manžela a otca navrhovateľov nebolo konanie odporcu, keďže konanie odporcu nespôsobilo ochorenie, ktoré bolo príčinou smrti manžela a otca navrhovateľov. Príčina smrti manžela a otca navrhovateľov spočívala v ľudsky nepodmienenej, náhodnej, no prirodzenej skutočnosti, ktorým bolo ochorenie na obojstranný zápal pľúc, ktorý bol aj príčinou smrti manžela a otca navrhovateľov. Do priebehu tohto ochorenia bol odporca povinný zasiahnuť splnením si svojich povinností podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov tak, že by manželovi a otcovi navrhovateľov poskytol zdravotnú starostlivosť správne, teda vykonal všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia alebo zlepšenia stavu pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy. Túto svoju povinnosť odporca nesplnil, a preto do života navrhovateľov zasiahol, no nie tak, že by jeho nesprávne konanie bolo príčinou smrti manžela a otca navrhovateľov, ale tak, že ich blízkemu príbuznému v rozpore so svojimi povinnosťami zobral nádej, na ktorú mal právo, spočívajúcu v tom, aby sa zo svojho ochorenia uzdravil. Teda odporca do súkromia navrhovateľov nezasiahol tak, že by spôsobil smrť ich príbuzného, ale tak, že im porušením svojich povinností zobral oprávnenú nádej na jeho uzdravenie. Právo na to, aby bola príbuznému poškodenej osoby riadne poskytnutá zdravotná starostlivosť, treba považovať za súčasť práva na ochranu osobnosti manželky a detí nesprávne liečenej osoby, ktorá na túto chorobu zomrela, a to konkrétne práva na ochranu ich súkromia podľa § 11 Občianskeho zákonníka, keďže ich súkromie je nevyhnutne tvorené životom a zdravím ich najbližšieho príbuzného. Odporca do tohto práva neoprávnene zasiahol, a to tým, že otcovi a manželovi navrhovateľov riadne neposkytol zdravotnú starostlivosť a tým im zobral nádej na jeho uzdravenie a ďalší život. Preto majú navrhovatelia proti odporcovi podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako fyzické osoby právo na to, aby im bolo dané primerané zadosťučinenie, keďže vzhľadom na smrť manžela a otca navrhovateľov sa nemožno domáhať upustenia od neoprávnených zásahov a ani odstránenia následkov týchto zásahov. Navrhovateľom okrem prejavenia ľútosti bez prijatia akejkoľvek zodpovednosti nebolo odporcom poskytnuté žiadne zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho

zákonníka, pričom vzhľadom na to, že nebyť neoprávneného zásahu odporcu mohol ich manžel a otec žiť, nezdá sa takéto zadosťučinenie ani postačujúce, a preto je podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka dôvod na to, aby bola navrhovateľom poskytnutá náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Otázka určenia výšky náhrady nemajetkovej ujmy je spojená s riešením otázok, ktoré sú vo svojej podstate otázkami, na ktoré nemožno nájsť uspokojivé odpovede, keďže ide o riešenie, aká je majetková, peňažná hodnota ľudského života a jeho kvality určovanej životom, či skôr v tomto prípade nádejou na život najbližších príbuzných. Jednoduchá, no so súčasným znením zákona a vývojom jeho výkladu je prekonaná odpoveď, podľa ktorej ľudský život a jeho kvalitu majetkom a peniazmi merať nemožno, teda ani peniazmi za takúto ujmu nemožno poškodeným osobám poskytnúť satisfakciu.
Platný právny poriadok sa v rovine zákona k výške náhrady za smrť blízkej osoby vyjadruje explicitne len v prípade úmrtia osoby v dôsledku pracovného úrazu a choroby z povolania, a to v § 94 zákone č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, keď pozostalej manželke a pozostalým nezaopatrením deťom priznáva okrem iných nárokov i nárok na jednorazové odškodnenie v závislosti od denného vymeriavacieho základu zomrelej osoby, najviac však v prípade manželky vo výške 46.485,40 eur, pričom ani odškodnenie všetkých nezaopatrených detí, ktoré pri každom z detí predstavuje polovicou odškodnenia manželky, nemôže presiahnuť pre všetky deti čiastku 46.485,40 eur. Uvedené peňažné čiastky nemožno považovať za rozhodujúce pri úvahách o výške nárokov navrhovateľov, keďže sa vzťahujú na smrť spôsobenú inou náhodnou skutočnosťou, akou je choroba, a to pracovným úrazom, resp. chorobou z povolania. Treba ich však zohľadniť, keďže oba nároky majú spoločné prvky, ktorými je smrť člena rodiny zasahujúca do súkromia života príbuzných. Zatiaľ čo v prípade nároku podľa zákona o sociálnom poistení ide o náhradu poskytovanú v rámci systému verejného poistenia za smrť príbuzného v dôsledku objektívnej zodpovednosti zamestnávateľa bez jeho zavinenia, v prípade nároku navrhovateľov ide o odškodnenie za to, že zomrelému otcovi a manželovi navrhovateľov nebolo poskytnuté riadne plnenie v rámci systému iného, systému verejného zdravotného poistenia, ktoré síce nebolo príčinou jeho smrti, ale „len“ príčinou zníženia možnosti záchrany jeho života. Vychádzajúc z uvedených porovnaní sa javí ako dôvodné použiť pri určovaní náhrady v prípade navrhovateľky 1/ hraničné kritérium najvyššej do úvahy prichádzajúcej náhrady vo výške 46.485,40 eur, pričom v prípade navrhovateľov 2/ a 3/ treba zvážiť to, že v prípade smrti ich otca išlo o už dospelé plnoleté deti. Napriek tomu, že v prípade poskytovania náhrady nemajetkovej ujmy je rozhodujúcim faktorom satisfakčná funkcia tohto plnenia, v prípade úmrtia príbuzného človeka treba jednoznačne dospieť k záveru, že akákoľvek peňažná náhrada nedokáže uspokojiť poškodené osoby, ktoré porušenie povinností odporcu považujú nesprávne za jedinú a výlučnú príčinu smrti ich otca. V tejto súvislosti sa nepochybne zvyšuje i význam funkcie náhrady nemajetkovej ujmy spočívajúcej v tom, aby takáto náhrada pôsobila preventívne, teda odradila toho, kto porušením svojich povinností zasiahol do práva na súkromie poškodených osôb od prípadného, podobne nedbanlivého konania, ako tomu bolo v prípade nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti manželovi a otcovi navrhovateľov odporcom. Práve z toho dôvodu sa prípadná priznaná náhrada nemajetkovej ujmy musí pohybovať v čiastke vyššej, napr. približného ročného príjmu kvalifikovaného lekára tak, aby aj odporca pociťoval priznanú náhradu nemajetkovej ujmy ako podstatnú majetkovú ujmu a následne podobným porušeniam svojich povinností predchádzal. S ohľadom na uvedené východiská súd považoval za dôvodné priznať navrhovateľke 1/ uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20.000,- eur. Pritom súd zohľadnil to, že manželovi navrhovateľovi 1/ nebola riadne poskytnutá zdravotná starostlivosť vo veku 53 rokov, keď vzhľadom na jeho vek bolo možné očakávať ešte dlhé trvanie jeho života v usporiadanom manželstve s navrhovateľkou 1/, a to napriek tomu, že išlo síce o chorého človeka, ktorého zdravotný stav bol však stabilizovaný. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že manžel navrhovateľky 1/ viedol aktívny život, ktorý sa koncentroval do uspokojovania potrieb jeho manželstva a dvoch plnoletých detí. Porušenie právnych povinností odporcu spôsobilo to, že navrhovateľke 1/ bolo upreté to, aby jej manželovi bola poskytnutá riadna zdravotná starostlivosť, ktorá bola spôsobilá viesť k jeho úplnému uzdraveniu a ďalšiemu životu v šťastnom manželstve. Preto súd návrhu navrhovateľky 1/ v celom rozsahu podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyhovel.
Čo sa týka čo do výšky podľa § 449 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 2 nariadenia č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a s § 101 zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov dôvodne uplatneného nároku navrhovateľky 1/ na náhradu nákladov spojených s pohrebom, súd dospel k záveru, že základ tohto nároku nie je daný, a to z toho dôvodu, že nemožno dospieť k jednoznačnému záveru, že by nesprávny spôsob poskytnutia zdravotnej starostlivosti odporcom jej manželovi bol v priamej príčinnej súvislosti s jeho smrťou. Príčinou smrti manžela navrhovateľky bola jeho choroba, ktorej nesprávne liečenie odporcom nebolo príčinou jeho smrti, ale príčinou toho, že boli bližšie nezisteným spôsobom znížené oprávnené nádeje na jeho

uzdravenie. Preto súd návrh navrhovateľky 1/ sčasti o zaplatenie 2.140,42 eur s úrokom z omeškania od podania návrhu do zaplatenia podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka zamietol.
Čo sa týka návrhu navrhovateľa 2/ z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ 2/ v čase, keď jeho otcovi nebola riadne poskytnutá zdravotná starostlivosť odporcom, mal 25 rokov a tvoril so svojím otcom a navrhovateľkou 1/ spoločnú domácnosť, pričom jeho otec mu aktívne pomáhal pri začiatkoch jeho podnikateľskej činnosti pri prevádzkovaní autoservisu. Je zrejmé, že navrhovateľ 2/ už bol vo veku, v ktorom ho nemožno považovať za nezaopatrené dieťa, ale vo veku, v ktorom sa na miesto života v spoločnej domácnosti s rodičmi musel orientovať na samostatný život a založenie vlastnej rodiny. Navrhovateľ 2/ však stále tvoril spoločnú domácnosť so svojimi rodičmi, pričom očakával, že sa jeho pracovný život bude naďalej spájať s jeho, stále produktívnym a relatívne zdravým otcom. S ohľadom na tieto skutočnosti a vyššie uvedené východiská súd považoval návrh navrhovateľa za dôvodný sčasti o zaplatenie 7.000,- eur a v prevyšujúcej časti jeho návrh o zaplatenie 3.000,- eur zamietol, a to podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka.
Čo sa týka návrhu navrhovateľky 3/ z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľka 3/ v čase, keď jej otcovi nebola riadne poskytnutá zdravotná starostlivosť odporcom, mala 29 rokov, pričom žila v manželstve, a preto prirodzene jej najbližším človekom nebol jej otec, ale jej manžel, hoci je zrejmé, že jej otec tvoril významnú časť je súkromia, keďže jej aktívne pomáhal pri stavbe jej rodinného domu. S ohľadom na tieto skutočnosti a vyššie uvedené východiská súd považoval návrh navrhovateľky 3/ za dôvodný sčasti o zaplatenie 4.500,- eur a v prevyšujúcej časti jej návrh o zaplatenie 5.500,- eur zamietol, a to podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka.
Podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania bude vzhľadom na väčší počet účastníkov rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.
Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže navrhovateľ podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.